

Сучасні напрями державної валютної політики повинні спрямовуватися на врівноваження попиту та пропозиції іноземної валюти на валютному ринку України, поглиблення інтеграції між органами валютного регулювання, розроблення стратегії та тактики політики подальшої дедоларизації, підвищення якості валютного нагляду та валютного контролю, ефективного регулювання проведення банками валютних операцій.

Подальшим напрямком оптимізації валютної політики України має стати введення в дію ініційованого НБУ нового Закону України «Про валюту», який приведе національне валютне законодавство у відповідність з європейськими нормами, знизить ліцензійне навантаження на банківський сектор, розширюватиме можливості резидентів для інвестицій, лібералізуватиме валютні операції для нерезидентів, що, у першу чергу, сприятиме притоку прямих іноземних інвестицій до країни.

Література

1. Офіційний сайт Верховної Ради України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua>.
2. Макаренко М. І., Маринич Т.О. Особливості реалізації механізму валютної політики НБУ в умовах фінансової нестабільності [Електронний ресурс]. – Режим доступу до джерела: <http://www.economy.nayka.com.ua>.
3. Валютно-курсова політика України: монографія / [М. І. Крупка, М. І. Кульчицький, Н. В. Жмурко, Д. В. Ванькович]. – Львів : ЛНУ імені Івана Франка, 2012. – 366 с.

УДК 338

МАКСИМЕНКО Д. В.

к.е.н., доцент

Мукачівський державний університет

ІНФОРМАЦІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ОПЕРАТИВНОГО УПРАВЛІННЯ

Оперативне управління є складовою системи управління, що дозволяє забезпечити своєчасний випуск готової продукції, шляхом оптимального розподілу завдань та своєчасного доведення їх до виконавців, максимально ефективного забезпечення та використання усіх ресурсів, здійснення безперервного контролю і регулювання ходу виробництва в межах виробничої стратегії підприємства.

Основна задача оперативного управління – встановлення і підтримка певних кількісних співвідношень між окремими процесами виробництва продукції з метою забезпечення виконання виробничого завдання у встановлені строки і з мінімальними витратами ресурсів

(матеріалів, праці, часу, коштів тощо). Виходячи з цього, призначення оперативного управління – це своєчасне виявлення збурюючих факторів, які виводять систему з рівноваги, і за допомогою введення додаткових ресурсів приведення її до первісного стану. Тобто за допомогою оперативного управління здійснюється організація оперативно-виробничої діяльності підприємства [1; с.456].

Виробничі процедури, матеріальні та грошові потоки завжди мають інформаційне відображення та документальне супроводження. Для повноцінного ефективного оперативного управління на підприємстві необхідно синхронізувати та інтегрувати рух інформаційних потоків з потоками робіт, матеріальних і фінансових ресурсів, що потребує відповідного планування, координації, контролю, обліку, аналізу, тобто централізованого та організаційно узгодженого управління. Тому оперативне управління на підприємствах здійснюється комплексно в тісному взаємозв'язку робіт щодо підготовки, прийняття і реалізації оперативних рішень, засобів і способів їх виконання. Відповідно оперативно-виробничі плани узгоджують і координують взаємодію усіх служб підприємства, виробничих і обслуговуючих підрозділів з метою збільшення виробництва продукції високої якості, підвищення продуктивності праці, ефективного використання матеріальних, технічних і трудових ресурсів [2; с.50-52].

Пріоритетним напрямом розвитку інформаційного забезпечення оперативного управління є розробка та впровадження автоматизованої системи збору, передачі та обробки даних, формування інформації про хід бізнес-процесів, представлення та поширення інформації різного типу для забезпечення якнайшвидшого виявлення відхилень фактичних показників від планових.

Автоматизація оперативного управління, як і будь-якої іншої ланки управління та управління підприємством в цілому, передбачає: розробку і впровадження програмно-технічних рішень, що забезпечують автоматизований збір і обробку даних, зберігання і представлення інформації, формування і зберігання відповідних інформаційних ресурсів; впровадження сучасних економіко-математичних методів аналізу, що сприяють формуванню економічно збалансованих управлінських рішень, створення і розвиток захищеної інформаційної інфраструктури підприємства, гарантований рівень інформаційної безпеки.

Інформаційні потреби оперативного управління доцільно класифікувати за планувальним (інформація про затверджені плани щодо виробничих програм виробничих підрозділів підприємства, забезпечення матеріально-технічними, трудовими, фінансовими ресурсами, технологічна документація тощо) і регульовальним (інформація про фактичний хід виробництва та забезпеченість ресурсами, дані оперативного контролю, аналізу та економічної ефективності виробництва в реальному часі тощо) напрямками. Ці інформаційні

потоки утворюють відповідну інформаційну систему оперативного управління, головним завданням якої на підприємстві є забезпечення нормативними, плановими та фактичними даними керівників виробничих підрозділів для своєчасного прийняття ними ефективних управлінських рішень та використання оперативної інформації для забезпечення ефективної реалізації виробничих завдань підприємства в реальному часі [3; с. 184].

Література

1. Чейз Р. Б. Производственный и операционный менеджмент / Р. Б. Чейз, Н. Дж. Эквилайн, Р. Ф. Якобс. – 8-е изд. – М.: Издательский дом «Вильямс», 2004. – 704 с.
2. Миколайчук Я. Л. Оперативно-виробниче планування як складова оперативного управління виробництвом продукції / Я. Л. Миколайчук // Актуальні проблеми сучасної науки : матеріали Восьмої Міжнародної наук.-прак. інтернет-конф., 24-26 жовтня 2011 р. – Київ: Меганом, 2011. – Ч.1.– С. 50-52.
3. Левицький С. І. Інформаційні системи на підприємствах: розвиток теорії та практики: монографія / С. І. Левицький, Р. М. Лепа, Ю. О. Коваленко, О. В. Фінагіна, К. В. Харіна / НАН України. Ін-т економіки пром-ті. – Донецьк : ООО «Юго-Восток, Лтд», 2007. – 250 с.

УДК 330.101

МОМОТ Т. В.

д.е.н., професор

ВАЩЕНКО О. М.

к.е.н., доцент

ТЕСЛЕНКО Р. Ю.

Харківський національний університет міського господарства імені О.М. Бекетова

ПРОБЛЕМИ ТІНІЗАЦІЇ ЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ

У сучасних умовах економічної та політичної нестабільності в країні загострюється проблема пошуку та залучення до національної економіки додаткових джерел фінансових ресурсів, зокрема і тих, що перебувають у тіньовому обігу. Тіньовий сектор економіки України набув поширення за підтримки корумпованих владних структур, результати незаконної діяльності яких стали причиною таких економічних злочинів, як незаконне використання бюджетних коштів, у тому числі заробітної плати і пенсій; вивезення матеріальних цінностей за кордон; легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом; незаконної приватизації державного, комунального майна; афер із цінними паперами і валютними коштовностями тощо. Особиста зацікавленість чиновників обумовлює підписання нормативних актів неефективного характеру, збиткових для суспільства, але вигідних для окремих приватних осіб, що приносять їм надприбутки.